

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 17 de novembre de 2015. Comença la sessió a les 10 hores i 34 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 15.

El senyor president:

Moltes gràcies als mitjans gràfics, periodistes.
Senyories, comença la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Senyories, els propose que guardem un minut de silenci en honor a les víctimes de l'atemptat terrorista que va succeir a París.

Guardem un minut de silenci en record a les víctimes i perquè mai més eixa barbàrie terrorista ataque la nostra civilització.

(La cambra guarda un minut de silenci)

Moltes gràcies.
Agrair-los també la presència dels síndics i dels diputats i membres de la mesa en les diferents concentracions que, convocades per La Generalitat, el Consell i Les Corts tingueren lloc el dissabte passat en les portes dels ajuntaments i en les capitals de la nostra comunitat.

Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2016. Esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE números 4.837, BOC número 33)

El senyor president:

Senyories, tenim un punt únic en esta sessió que és el debat de totalitat del Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2016.

S'ha presentat una esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular i per acord dels grups tenim marcats els temps.

Per a la presentació del projecte de llei té la paraula l'honorable senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic, honorable senyor Vicent Soler, per un temps màxim de quinze minuts.

Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Estos són els primers pressupostos que presenta el Consell eixit de les eleccions del maig passat i que té en l'Acord del Botànic el seu marc d'actuació.

Ho fa, per tant, amb dues prioritats bàsiques: mantindre el model social europeu apostant per la recuperació de polítiques socials a favor dels sectors socials més desfavorits, i impulsar alhora el canvi cap a un model productiu que permeta millorar la nostra competitivitat en un món globalitzat i, al mateix temps, siga capaç de finançar l'estat del benestar.

Per a fer-ho possible proposem un pressupost amb unes prioritats clares des del punt de vista de l'ingrés, dels ingressos, de la despesa i, fins i tot, de la mateixa manera d'elaborar i gestionar el pressupost.

En conjunt, el pressupost de La Generalitat abasta una quantitat de 17.155,8 milions d'euros, els quals augmenten a

18.370,3 milions en termes consolidats de tot el sector públic de La Generalitat.

Defensem que estos són els pressupostos del canvi; del canvi cap al realisme i la transparència, cap al realisme de les autèntiques necessitats dels valencians i valencianes i cap a la transparència per la defensa dels interessos generals i combatre els interessos espuris de les sempre presents classes extractives tan abundants en la nostra història.

La primera mostra de realisme i transparència és dir que sofrim una situació d'infr finançament, una situació d'altra banda que ha limitat –i limita– l'atenció per part de La Generalitat a les necessitats dels valencians i les valencianes. No volem amagar esta situació pressupostant, any darrere any, uns ingressos que mai s'aconseguien per venda de patrimoni o per recaptació de taxes, tot el contrari; fent palesa una situació injusta que significa que estem dotze punts per sota de la mitjana espanyola de renda per càpita i per això mantenim un balanç fiscal desfavorable, una situació absolutament injusta i absolutament inacceptable per a nosaltres.

No podem assumir més deute com alternativa per a paliar la injustícia, cal solucionar-la, no ajornar-la. Per això fem també un exercici de transparència pressupostant 1.300 milions d'euros que reivindicuem com a ingressos nostres per a fer polítiques nostres i no crèdits condicionats que, a més d'haver de tornar-los, hem d'aplicar-los a allò que ens permet el govern central anul·lant la nostra autonomia.

Demaneu que l'estat aplique la solidaritat interterritorial i no que ens done crèdits finalistes d'auxili. El FLA, com el fons de pagament a proveïdors, són l'expressió d'esta pèrdua d'autonomia i l'espill del nostre infr finançament.

Som la comunitat autònoma que més fons del FLA ha hagut de demanar perquè som la pitjor finançada i això, encara que ara des de desembre del 2014 el tipus d'interès del FLA siga el 0%, he de dir-vos, senyories, que des de l'any 2012 ens ha costat 1.468 milions d'euros només en interessos de crèdits obtinguts de l'estat, 1.468 milions només en interessos.

Tot ¿per què? Tot per suplir un dèficit de finançament i uns ingressos de bestreta sobre els impostos que recapta l'estat, la liquidació dels quals sempre resulta positiva dos anys després perquè el compte que fa l'estat calcula les bestretes a la baixa i així reté els nostres diners, jels nostres diners!, durant dos anys sense pagar interessos jells! De fet, en lloc de pagar-los nosaltres, jells!, el govern central, hauria de pagar interessos de demora. Però no, estem pagant 1.468 milions nosaltres a ells.

Per exemple, al 2012 ens haguérem de liquidar 726,6 milions d'euros corresponents a dos anys enrere, 727; al 2013, la liquidació fou de 941 milions; al 2014 foren, jatençió!, 955,9 milions; al 2015 ha estat de 588 milions; i el 2016 hauran de ser 1.245 milions corresponents a la liquidació del 2014.

Això significa que durant cinc anys l'estat ens ha donat amb retard de dos anys, en funció de les estimacions fetes per la mateixa administració de l'estat, sense consultar-nos, una mitjana de 891 milions d'euros que ens tocava haver tingut a nosaltres.

Es així com s'accentua la manca d'autonomia financera de la nostra comunitat autònoma per una insuficiència financera injusta agreujada per una retenció premeditada durant dos anys de fons que ens corresponen i, finalment, una última restricció també pel que fa al dèficit i la asimetria que suposa el seu repartiment entre l'estat i les comunitats autònomes.

Mentre que l'estat pot incórrer en un dèficit del 2,2% del PIB l'any 2016, 2,9% al 2015, 2,2% al 2016 i 1,1% al 2017, les comunitats autònomes estan subjectes al sostre del 0,3% per a un total de dèficit acceptat per la Unió Europea

del 2,8% per a totes les administracions públiques, tot i que l'estructura de les despeses que han de finançar és molt més rígida i independent del cycle fiscal. Com he dit tantes vegades, els xiquets han d'anar a l'escola i els malalts i les persones dependents han de rebre assistència independentment del cycle econòmic i fiscal.

Tot això suposa dos terços del pressupost de les comunitats autònomes, tres quarts en el cas de la Comunitat Valenciana. I, per tant, les desviacions pressupostàries sense recórrer al dèficit són molt més difícils d'encaixar que no per l'administració general de l'estat que té partides, com ara la inversió en infraestructures, com l'alta velocitat, més fàcil d'acomodar a l'evolució del cycle fiscal.

I, també, en este punt del límit del dèficit que afecta a totes les comunitats autònomes n'hi ha un greuge comparatiu especial per a la Comunitat Valenciana, quan es vol que totes les comunitats s'ajusten a un mateix límit ignorant la situació de partida, com és el fet que la Comunitat Valenciana ve de nivells de dèficits molt alts, com un 5,12% al 2011, els quals es rebaixaren brutalment al 2012 a 1,86%; i 2013 a 1,57%, i, per tant, cada volta resulta més difícil aconseguir reduccions addicionals; per al 2014 va ser –amb dada encara provisional– d'1,75% de dèficit; i l'estimació per al 2015 del ministeri és que siga d'un 2,4%.

Realitats com el servei de més de quaranta mil milions de deute que acumula La Generalitat, el més alt per càpita de totes les comunitats autònomes, el 40% del PIB valencià, són obviades per aquesta homogeneïtat en el límit que vol el ministeri i que la pròpia autoritat independentment ho discuteix, l'Airef.

Tot i això, tot i això, senyories, som prudents; som prudents fent un pressupost que suposa una baixada del 0,2% en el pressupost de La Generalitat i una pujada d'un 0,9% en el pressupost consolidat en la lògica de la llei d'estabilitat pressupostària.

Augmentem la despesa social però també demanem un esforç addicional a les persones que han superat la crisi amb una millor situació econòmica, amb una ampliació de la base dels contribuents per l'impost de patrimoni i una lleugera pujada del tipus de l'impost.

Això també és part de l'exercici de realisme, de transparència i de prudència que hem volgut donar a estos primers pressupostos del nou govern valencià, prudència que també hem aplicat a l'hora d'avaluar el context macroeconòmic en el qual es preveu que es desenvoluparà en l'exercici del 2016.

És cert que les previsions de creixement de l'economia mundial eren molt optimistes quan es va encetar l'elaboració de l'avantprojecte de pressupostos; ara continuen sent-ho, més moderadament, encara que en general estan revisant-se a la baixa. I factors com ara la disminució del creixement de Xina i d'altres països emergents o l'efecte sobre els tipus d'interès financers de la decisió que puga prendre la reserva federal americana són encara incerts.

Des del punt de vista de la despesa, el projecte de pressupostos opta clarament pel rescat de les persones. Comencem per les persones més desfavorides, a les quals s'ha fet pagar una bona part de la crisi a base de retallades, de prestacions, copagaments o pujades de taxes.

Per això, se suprimeix la taxa de prestació del servei de centre de dia o de nit, que fins ara s'exigia als majors i a les persones amb discapacitat, i es modifica a la baixa la quantificació d'estes, en la taxa del cas de les prestacions de serveis d'atenció residencial i pel servei d'habitatge tutelat. I, també, s'amplien els beneficis fiscals a famílies monoparentals i a víctimes d'actes de violència.

Augmenta un 7,6 la despesa en sanitat respecte a 2015 destacant un increment d'un 18,1 en prestacions farmacèutiques, un 19,5% en prestacions externes i un 29% la despesa

en l'avaluació de l'atenció al pacient, investigació en ciències de la salut.

Per a aquest Consell la salut és peça clau de l'estat del benestar i abastir una sanitat que siga pública, gratuïta i universal és un objectiu irrenunciable per a qualsevol govern amb un mínim de sensibilitat social.

En educació l'augment pressupostari és d'un 4,7% respecte al 2015 destacant 127,4 milions d'euros dedicats a beques i ajudes; també augmenta la dotació per a la xarxa de llibres i per a la investigació que puja un 18,3%; s'augmenta també el nombre de mestres en l'escola pública i fem un esforç decidit per la recuperació del valencià com a llengua viva que és –i volem que continue sent-ho– a la nostra societat.

Per això, per tal de recuperar el terreny perdut, quasi dupliquem la despesa dedicada a la promoció i l'ús del valencià perquè tenim clar, en general, que la inversió en educació és la inversió més clarament de futur i que, sens dubte, proporciona retorns més grans a la societat.

Per la seua banda, la despesa en habitatge, obres públiques i vertebració del territori augmenta un 11,6%, destacant el programa d'habitatge, arquitectura i projectes urbans que augmenta un 110%, i posa l'accent en la precària situació de moltes famílies i a la importància de les polítiques de rehabilitació dels habitatges en el parc públic de La Generalitat. Perquè el dret a l'habitatge és un dret subjectiu fonamental –el cinquè pilar de l'estat del benestar.

I en matèria de polítiques inclusives, per tal que les persones que durant la crisi van quedar marginades no vegem cronificada la seua situació, fem un esforç en programes com el d'inclusió social, que puja un 35%, i el del servei social, que augmenta un 32,4%.

La solidaritat amb les persones més desfavorides també l'apliquem a escala internacional. En aquest sentit, el programa de cooperació internacional de la conselleria de transparència –cooperació internacional al desenvolupament– augmenta un 237% i passem de ser la tretzena, la tretze comunitat autònoma espanyola a la sisena en volum d'aportació en esta matèria.

La segona prioritat del pressupost és impulsar el canvi de model productiu. Som conscients que bona part de la intensitat de la crisi que estem patint ha tingut com a raó un model productiu amb greus problemes de competitivitat. Com també som conscients que les solucions adoptades pels governs del Partit Popular a la Comunitat Valenciana i a Espanya han anat pel camí de restaurar la competitivitat a costa dels sectors més dèbils de la societat: els treballadors i les persones dependents dels serveis i les prestacions públiques.

Avançar envers el model econòmic més competitiu i més just, pel que fa a la distribució de la renda, és un dels eixos de la política de l'actual govern.

Volem avançar cap a un teixit productiu que utilitze més coneixement incorporat als seus béns i serveis i als seus processos de producció i de venda.

Només un més al grau de coneixement incorporat als béns i serveis pot conferir-los el valor afegit imprescindible perquè tots a una volta, empresaris, treballadors i sector públic, puguem obtindre rendes adequades per a fer funcionar i que les seues funcions econòmiques i socials, que en són pròpies..., i gaudir d'una qualitat de vida raonable.

El canvi de model econòmic no és una tasca senzilla, ni ràpida. Però cal anar fent camí amb força i el més prompte possible. Hem augmentat els programes destinats a R+D+I de manera considerable i hem augmentat el pressupost de la conselleria d'economia per a la política industrial en un 13,1%, més de huitanta milions d'euros destinats a fomentar el creixement econòmic i la creació d'ocupació.

I el Servei Valencià d'Ocupació i Formació –el Servof– augmenta el seu pressupost en un 15,82% i arriba vora als

41 milions d'euros per a incentivar polítiques actives d'ocupació i una més alta qualificació dels treballadors. Per això, la prudència anà de la mà amb el realisme i la transparència, i l'ambició... i l'ambició de fer coses i de fer moltes coses, tal com se'ns exigeix a les administracions públiques en un context de crisi fiscal com el que estem patint.

Per això, el projecte de pressupost preveu un creixement dels ingressos i de les despeses inferior al que serà el creixement de l'economia valenciana, si es complixen les previsions econòmiques actuals. I el que hi ha és prudència i ambició. El que hi ha és que la casa de tots nosaltres, que se mira i se mesura a través dels pressupostos, tindrà pràcticament els mateixos metres quadrats, pràcticament no augmenta la quantitat global dels pressupostos. Però hi hauran canvis interns. Canviarem els barandats, canviarem la cuina, canviarem la cambra de bany per a fer que eixa casa de tots, la casa dels valencians, siga molt més còmoda i habitable per a cinc milions de valencians i de valencianes. *(Aplaudiments)*

Per això, senyories, és infumable, infumable que ens diguen que aquests pressupostos són ficticis, que hi han 1.300 milions d'ingressos ficticis, perquè són reivindicatius, reivindicatius d'allò que és just i que ha de complir necessàriament els criteris de solidaritat marcats per la Constitució i la LOFCA. *(Aplaudiments)*

Més bé, ficció és el que se fea abans: anotar ingressos que no es corresponien –i sabien que no es corresponien– amb la realitat, que és el que s'havia fet fins ara. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

I, ara, pretenc acabar, senyor president, parafrasejant el cantant de Xàtiva, Raimon: aquest és un temps que és un poc nostre i un país que ja anem fent.

Amb el nou Consell, s'ha acabat el sucursalisme i la nostra manca de visibilitat històrica en el conjunt de l'estat espanyol. Reivindiquem una relació de coordinació i no de subordinació amb el govern central.

Arran d'esta reflexió, els pressupostos són la plasmació d'un nou ideari que encetarà un període per als valencians i les valencianes de major benestar i prosperitat, trencant el maliciós paradigma de ser un país sense política, com afirmava Joan Fuster.

I és, per tant, que demane el vot...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...favorable d'estos pressupostos per part de la cambra pels motius que he anat desgranant al llarg de la meua exposició. Un projecte de pressupostos eixit de l'acord de les forces polítiques que donen suport a l'actual Consell, ¡del qual ens sentim molt orgullosos, d'estos pressupostos! *(Aplaudiments)* Molt orgullosos del treball que hem fet nosaltres...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...i pel treball que han fet els funcionaris. Els funcionaris, en dos mesos, han fet el treball que normalment se fa en cinc o en sis mesos. Jo, molt content amb el treball i la dedicació dels funcionaris, amb els quals hem col·laborat en fer-lo realitat.

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Al projecte de llei s'ha presentat una esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i per a la seua defensa, té la paraula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez per un temps màxim de quinze minuts.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Molt honorable president de La Generalitat.

Vicepresidenta.

Consellers.

Señorías, muy buenos días.

Senyor Soler, és vosté el més fictici de tots els consellers, el més.

Pero parece ser que al mando a distancia se le han acabado las pilas. Se han puesto de perfil cuando usted ha dicho aquello de que este presupuesto lo sustentan todas las fuerzas políticas que apoyan al *botànic*. Mire, creo que hasta en eso también ha mentido.

Pero, señor *conseller*, es que usted cada vez que sube aquí nos cuenta una batallita. Y ya va siendo hora de que empiece a decir la verdad y que empiece a explicar las cuentas, en lugar de contarnos cuentos, señor *conseller*. Lo tiene difícil, pero no mucho menos de lo que lo tuvieron gobiernos anteriores.

Pero, mire, ustedes, hoy, lejos de reconocer la dificultad económica que nosotros teníamos, lejos de reconocer aquella caída de ingresos que teníamos, lejos de exigir más inversión como a nosotros nos pedían, ustedes ahora cambian absolutamente el chip. Lo cambian todo, y hacen exactamente lo contrario de lo que nos decían.

Mire, la voluntad política de un gobierno se plasma en el presupuesto, y en este presupuesto los dejan a ustedes en evidencia. Marcan la enorme distancia que hay entre prometer y comprometer. Ustedes prometen todo, pero en este presupuesto no se comprometen a nada.

Una cosa es cierta, la única cierta, es que el Gobierno de España aumenta un 13% la financiación a nuestra comunidad que, unido al 0% de pago de intereses, supone una financiación extraordinaria de más, con respecto al 2015, de 1.250 millones. Pero ustedes siguen llorando. Ustedes se siguen quejando.

Pero como con esto ustedes no tienen suficiente, ustedes se inventan, y reconocen que se inventan, 1.325 millones. Y dicen que está justificado porque es una reivindicación.

Señorías, yo no sé en qué universidad habrán estudiado o en qué tesis habrán leído eso de que las reivindicaciones se computan como ingresos, pero, desde luego, es algo inédito. Mejor dicho, es algo totalmente ficticio, falso, imaginario. Es absolutamente irreal. Hasta el más idealista, hasta el más ingenuo, hasta el más optimista de sus señorías sabe que, cuando suenen las doce campanadas en el 2015, este dinero desaparecerá. Es un truco que quedará al descubierto, señorías, y ustedes empezarán a tener un problema.

Confundir una reivindicación con un apunte contable es una irresponsabilidad, y más, para quien durante años no creyó en ella.

Señorías, ha sido este grupo, el Grupo Popular, el único que ha reivindicado un cambio de modelo de financiación,